

Ilawom Sa Kakawayanan

Niningon ang kaga nga himungaan.
“Pangatulog na kamo mga anak.
Takdul na usab ang bulan.
Pagbantay, pagbantay.”

“Ngano man diay, Nay?
Kinitkitan man siya, inulog amo o tambok
Karon lang mi nimo gihadlok.”

“Krrk, krrk, ayaw na kamo pagsaba.
Palayo na kamo sa kakawayanan
Ug hubog na kamo sa akong mga pako.”

“Ay, ngano man lagi, Nay?”

“Paminaw mga kubol ug dalunggan.
Takdul na usab ang bulan human
Sa taas kaayong kakulang.
Daw suwab sa sanggot kahait ang panan-aw
Sa naggimokgimok nga mga anino sa kagabhion.
Sila mangahas taliwala sa kahayag.
Hala, paghunong na kamo.”

“Ay, wala man mi makasabot, Nay.
Ngano man lagi.”

“Diri, diri, mga kubol ug dalunggan.
Human sa taas kaayong kakulang
Ang mga halas ug mga halo mangmata,
Manghiwatid, ug manggimok,
Mag-ilog sa pagpangita ug lagutmon.

Ang kusog nga mobirig nga si Boy Ugison,
Ang libidsuroy nga si Noy Buyogon
Nahanaw ilawom sa kakawayanan.”

“Hala, Nay, bisan gani si Noy Tubaon,
Ang Hari sa Tari, nahanaw kuno
Usa niana ka kilumkilom.”

“Nay, mao ba nang hinungdan ngano
Motambok ang bulan?”

“Ambot kaha mga anak,
Ang angay nga ukiton niana mao
Ang tatay ninyo.”

“Ay, Nay, wala makauli
Si Tatay sukad kagahapon.”

“Oo, mao kanang ako ang tatay karon
Ug ugma ko kamo tubagon.
Kita ra karon dinhi
Ug angay na kamo karon mohubong sa akong
mga pako.”

Leticia U. Suarez